

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2002-2003

10 DECEMBER 2002

Wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 308 en 309 van het Gerechtelijk Wetboek

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE JUSTITIE
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER RAMOUDT

I. PROCEDURE

Voorliggend wetsontwerp, dat onder de verplichte bicamerale procedure valt, werd aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers op 20 juli 2002 met 97 stemmen bij 28 onthoudingen. Het is aan de Senaat overgezonden op 23 juli 2002.

De commissie voor de Justitie heeft het behandeld tijdens haar vergaderingen van 26 november en 10 december 2002, in aanwezigheid van de minister van Justitie.

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen :

1. Vaste leden: de heer Dubié, voorzitter; de dames De Schamphelaere, de T' Serclaes, de heer Istasse, de dames Kaçar, Leduc, de heer Mahoux, de dames Nyssens, Staveaux-Van Steenberghe, Taelman, de heer Vandenberghe, mevrouw Vanlerberghe en de heer Ramoudt, rapporteur.

2. Plaatsvervangers: mevrouw Bouarfa en de heer Malmendier.

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-1261 - 2001/2002:

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

2-1261 - 2002/2003:

Nr. 2: Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2002-2003

10 DÉCEMBRE 2002

Projet de loi modifiant les articles 308 et 309 du Code judiciaire

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR M. RAMOUDT

I. PROCÉDURE

Le présent projet de loi, qui est soumis à la procédure obligatoirement bicamérale, a été adopté par la Chambre des représentants le 20 juillet 2002, par 97 voix et 28 abstentions, et a été transmis au Sénat le 23 juillet 2002.

La commission de la Justice l'a examiné lors de ses réunions des 26 novembre et 10 décembre 2002, en présence du ministre de la Justice.

Ont participé aux travaux de la commission :

1. Membres effectifs: M. Dubié, président; Mmes De Schamphelaere, de T' Serclaes, M. Istasse, Mmes Kaçar, Leduc, M. Mahoux, Mmes Nyssens, Staveaux-Van Steenberghe, Taelman, M. Vandenberghe, Mme Vanlerberghe et M. Ramoudt, rapporteur.

2. Membres suppléants: Mme Bouarfa et M. Malmendier.

Voir:

Documents du Sénat:

2-1261 - 2001/2002:

N° 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

2-1261 - 2002/2003:

N° 2: Amendements.

II. INLEIDENDE UITEENZETTING VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Op basis van artikel 308 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen de magistraten van de rechterlijke orde door de Koning, op advies van de korpschef of de magistraat aan wie zij hiërarchisch ondergeschikt zijn, gemachtigd worden om opdrachten te vervullen bij supranationale, internationale of vreemde instellingen.

De wijzigingen die door het wetsontwerp worden aangebracht, strekken ertoe om:

1. aan de magistraten die door de Koning toegelaten worden om een opdracht te vervullen bij een internationale, supranationale of buitenlandse instelling, het behoud van hun wedde te verzekeren in het geval dat de wetgeving die de opdracht schept, voorziet dat de wedde ten laste blijft van de Staat van herkomst;

2. het lot bepalen van het eventuele mandaat van de magistraat door artikel 308 af te stemmen op artikel 323*bis* van het Gerechtelijk Wetboek;

3. het artikel 309 dat voorziet in de vervanging in overtal wordt aangepast aan het Gerechtelijk Wetboek dat een onderscheid maakt tussen benoemingen en aanwijzingen.

Een op basis van artikel 308 van het Gerechtelijk Wetboek vervulde opdracht verschilt van een opdracht vervuld op basis van artikel 323*bis* van hetzelfde Wetboek omdat de magistraat die een opdracht vervult in een internationale instelling, de rechten verbonden aan diens hoedanigheid van magistraat van de Belgische rechterlijke orde, tijdelijk niet meer kan uitoefenen. Vooral om die reden had het Belgische lid van Eurojust de opdracht niet kunnen vervullen op basis van artikel 308 van het Gerechtelijk Wetboek. Een dergelijke functie, die in het verlengde ligt van het ambt van het Belgische openbaar ministerie, vereist immers dat de houder de prerogatieven die verbonden zijn aan de hoedanigheid van magistraat van de Belgische rechterlijke orde, mag uitoefenen.

De door de Koning verleende machtiging geldt voor één jaar, maar kan worden verlengd. Indien de magistraat de opdracht langer dan zes jaar wil vervullen, wordt hij als ontslagnemend beschouwd.

Een nieuw verlof van maximaal zes jaar kan hem worden toegestaan indien hij tussen de opdrachten opnieuw zijn ambt van magistraat uitoefent.

Sommige opdrachten vervuld in de schoot van de Europese Unie, zoals bijvoorbeeld deze van deskundige bij de Raad van de Europese Unie, blijven financieel ten laste van de Staat vanwaar de opdrachthouder afkomstig is. In dat geval, dus wanneer er aan de opdracht geen wedde is verbonden, wordt voorzien dat deze ten laste blijft van het budget van de rechterlijke orde.

II. EXPOSÉ INTRODUCTIF DU MINISTRE DE LA JUSTICE

Sur la base de l'article 308 du Code judiciaire, les magistrats de l'ordre judiciaire peuvent être autorisés par le Roi, sur l'avis du chef de corps ou du magistrat dont ils dépendent hiérarchiquement, à accomplir des missions auprès d'institutions supranationales, internationales ou étrangères.

Les modifications qui sont apportées par le projet de loi visent à:

1. assurer aux magistrats autorisés par le Roi à accomplir une mission auprès d'une institution internationale, supranationale ou étrangère, le maintien de leur traitement dans le cas où la législation qui crée cette mission prévoit que le traitement reste à la charge de son État d'origine.

2. déterminer le sort de l'éventuel mandat du magistrat, en alignant l'article 308 sur l'article 323*bis* du Code judiciaire;

3. adapter l'article 309, qui prévoit le remplacement en surnombre, au Code judiciaire, qui établit une distinction entre les nominations et les désignations.

Une mission exercée sur la base de l'article 308 se distingue d'une mission exercée sur base de l'article 323*bis* du Code judiciaire par le fait que le magistrat qui exerce une mission dans une institution internationale ne peut plus exercer temporairement les prérogatives liées à sa qualité de magistrat de l'ordre judiciaire belge. C'est la raison principale pour laquelle la mission de membre belge d'Eurojust n'aurait pas pu être exercée sur la base de l'article 308 du Code judiciaire. Cette fonction, qui s'inscrit dans le prolongement des fonctions exercées par le ministère public belge, requiert en effet que son titulaire puisse exercer les prérogatives liées à sa qualité de magistrat de l'ordre judiciaire belge.

L'autorisation donnée par le Roi vaut pour un an mais peut être prolongée. Si le magistrat entend remplir la mission au-delà de 6 ans, il est réputé démissionnaire.

Toutefois, un second congé de maximum six ans peut à nouveau lui être accordé si, entre les 2 missions, il exerce à nouveau des fonctions de magistrat.

Certaines missions exercées auprès de l'Union européenne, telle la mission d'expert auprès du Conseil de l'Union européenne, restent financièrement à la charge de l'État d'où provient le chargé de mission. Dans ce cas, où aucun traitement n'est attaché à la mission, il est prévu que la rémunération reste à la charge de l'ordre judiciaire.

Het ligt voor de hand dat de magistraat die een tijdelijke opdracht uitoefent, over financiële garanties moet beschikken. Vandaar dat voorzien wordt dat hij zijn wedde en de eraan verbonden voordelen behoudt, voor zover het een niet bezoldigde opdracht betreft.

Ten gevolge van de inwerkingtreding van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de mandaten op 2 augustus 2000, wordt in artikel 308 bepaald welk het lot is van de mandaten van de magistraten die een opdracht vervullen bij een internationale, supranationale of buitenlandse instelling.

De regeling inzake mandaten is overgenomen uit artikel 323*bis* van het Gerechtelijk Wetboek, voor de opdrachten waarin de wet voorziet.

In tegenstelling tot wat het vigerende artikel 308 bepaalt, is het niet meer verboden voor een korpschef om een internationale opdracht uit te voeren, maar in dat geval verliest hij zijn mandaat met behoud evenwel van zijn financiële regeling.

Vermits de aanvaarding van een opdracht een einde stelt aan het mandaat van korpschef, is na het verstrijken van de opdracht de terugkeerregeling bepaald in artikel 259*quater*, § 5, van toepassing.

De titularissen van een bijzonder mandaat die een opdracht vervullen op grond van artikel 308 van het Gerechtelijk Wetboek, zien dat mandaat verloren gaan. Ten aanzien van de federale magistraten en de bijstandsmagistraten is in een dergelijke bepaling trouwens al voorzien in artikel 259*sexies*, § 3, *in fine*, van het Gerechtelijk Wetboek.

III. ALGEMENE BESPREKING

Mevrouw Taelman wijst erop dat de persoon die een opdracht vervult in het buitenland ieder jaar de machtiging van de Koning moet krijgen. De wet bepaalt eveneens dat, wanneer de opdracht langer duurt dan zes jaar, de persoon als ontslagnemer wordt beschouwd.

Spreekster went te vernemen wat de *ratio legis* van deze bepaling is, aangezien zij de indruk heeft dat deze bepaling ontmoedigend kan zijn voor jonge mensen die dit soort ambt bekleden en hun mandaat met bijvoorbeeld vijf jaar willen verlengen.

De minister antwoordt dat dit soort internationale opdrachten meestal wordt toevertrouwd aan mensen met reeds enige ervaring als magistraat. De regering meent dat de termijn van zes jaar behouden moet blijven. Bij het verstrijken van die termijn moet de betrokkene kiezen. Hij mag zijn internationaal mandaat voortzetten, maar dan zal zijn statuut gewijzigd worden. Dat gebeurt bijvoorbeeld bij de Europese Unie. De magistraat die op dat niveau een functie mag uitoefenen, krijgt een tijdelijke opdracht en

Il va de soi que le magistrat qui exerce une mission temporaire doit disposer de garanties financières. C'est pourquoi il est prévu que l'intéressé conserve son traitement et les avantages y afférents, pourvu qu'il s'agisse d'une mission non rémunérée.

Par suite de l'entrée en vigueur, le 2 août 2000, des dispositions du Code judiciaire relatives aux mandats, l'article 308 règle le sort réservé aux mandats des magistrats qui exercent une mission auprès d'une institution internationale, supranationale ou étrangère.

Le sort des mandats a été copié sur celui prévu à l'article 323*bis* du Code judiciaire pour les missions qui sont prévues par une loi.

Contrairement à ce que prévoit l'article 308 actuel, il n'est plus interdit à un chef de corps d'exercer une mission internationale mais, dans ce cas, il perd son mandat tout en préservant sa situation financière.

Étant donné que l'acceptation d'une mission met un terme au mandat de chef de corps, la procédure de réintégration prévue à l'article 259*quater*, § 5, s'applique à l'expiration de cette mission.

Les titulaires d'un mandat spécifique qui exercent une mission sur la base de l'article 308 du Code judiciaire perdent leur mandat. Une telle disposition est d'ailleurs déjà prévue à l'égard des magistrats fédéraux et des magistrats d'assistance dans l'article 259*sexies*, § 3, *in fine* du Code judiciaire.

III. DISCUSSION GÉNÉRALE

Mme Taelman rappelle que chaque année, la personne qui exerce une mission à l'étranger doit demander l'autorisation du Roi. La loi prévoit aussi que lorsque la mission se prolonge au-delà de 6 ans, la personne est considérée comme démissionnaire.

L'intervenante aimerait connaître la *ratio legis* de cette disposition, qui lui semble de nature à décourager les personnes encore assez jeunes qui exercent ce type de fonction et qui souhaiteraient, par exemple, renouveler un mandat de 5 ans.

Le ministre répond qu'une mission internationale de ce type est généralement confiée à des personnes disposant déjà d'une certaine expérience en tant que magistrat. Le gouvernement est d'avis qu'il convient de maintenir la limite de 6 ans. Passé ce délai, l'intéressé doit choisir. Il lui est loisible de prolonger son mandat international mais dans ce cas, son statut sera modifié. C'est ce qui se passe, par exemple, au niveau de l'Union européenne. Le magistrat appelé à exercer une fonction à ce niveau reçoit une mission

wordt beschouwd als tijdelijk ambtenaar van de Europese Unie. Als zijn opdracht langer dan drie of vier jaar duurt, kan hij definitief benoemd worden voor die functie. De minister kent maar één voorbeeld van een magistraat die die keuze gemaakt heeft.

Mevrouw de T' Serclaes wijst erop dat de Raad van State in zijn advies het probleem aankaartte van de houders van een adjunct-mandaat die niet vast benoemd zijn.

De Raad van State ziet niet in waarom er voor deze mandaten voor de berekening van de anciënniteit alleen maar verwezen wordt naar het ambt waarin de magistraten werden benoemd, terwijl zij vóór hun verlof wegens opdracht reeds houder waren van een mandaat, ook al was dat nog niet in vast verband. Waarom zouden houders van bepaalde mandaten, bijvoorbeeld onderzoeksrechters, hun mandaat en de bijhorende voordelen inzake anciënniteit en verloning verliezen, terwijl anderen, bijvoorbeeld korp-schefs, eveneens hun mandaat verliezen maar gedurende een bepaalde tijd de bijhorende voordelen behouden?

De minister antwoordt dat artikel 308 gebaseerd is op artikel 323*bis* van het Gerechtelijk Wetboek, dat regelt welke bij wet bepaalde opdrachten een magistraat mag uitvoeren.

IV. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 en 2

Amendementen nrs. 1 tot 3

De heer Vandenberghe dient drie amendementen in op deze artikelen (stuk Senaat, nr. 2-1261/2, amendementen nrs. 1 tot 3), strekkende om in de tekst taalkundige verbeteringen aan te brengen.

Deze amendementen worden ingetrokken en de beoogde wijzigingen zullen als vormverbeteringen in de tekst aangebracht worden.

Amendement nr. 4

De heer Vandenberghe dient een amendement in (stuk Senaat, nr. 2-1261/2, amendement nr. 4) dat een technische opmerking weergeeft van de Raad van State die de titularis van een bijzonder mandaat uit de werkingssfeer van het nieuwe artikel 308 van het Gerechtelijk Wetboek wil houden.

Waarom zou men bovendien een juridische fictie gebruiken om de anciënniteitsberekening van de betrokken magistraten te regelen?

temporaire, et est considéré comme fonctionnaire temporaire de l'Union européenne. Si sa mission dure plus de 3 ou 4 ans, il a la possibilité d'être nommé à titre définitif à cette fonction. Le ministre ne connaît qu'un seul exemple où un magistrat a effectué un tel choix.

Mme de T' Serclaes rappelle que le Conseil d'État avait soulevé, dans son avis, le problème relatif aux titulaires d'un mandat adjoint, qui n'étaient pas désignés à titre définitif.

Le Conseil d'État n'apercevait pas la raison pour laquelle, pour ces mandats, il est uniquement fait référence, dans le calcul de l'ancienneté, à la fonction pour laquelle les magistrats étaient nommés, alors qu'avant leur congé pour cause de mission, ils étaient déjà titulaires d'un mandat, même si ce n'était pas encore à titre définitif. De même, pourquoi les titulaires de mandats spécifiques, comme par exemple les juges d'instruction, perdraient-ils leur mandat et tous les avantages qui y sont liés en ce qui concerne l'ancienneté et le traitement, alors que, par ailleurs, le chef de corps perd également son mandat mais conserve pendant un certain temps les avantages liés à celui-ci?

Le ministre répond que l'on a calqué l'article 308 sur ce qui est prévu à l'article 323*bis* du Code judiciaire, qui règle toute mission prévue par la loi qui peut être exercée par un magistrat.

IV. DISCUSSION DES ARTICLES

Articles 1^{er} et 2

Amendements n^{os} 1 à 3

M. Vandenberghe dépose à ces articles trois amendements (doc. Sénat, n^o 2-1261/2, amendements n^{os} 1 à 3), visant à apporter au texte des améliorations linguistiques.

Ces amendements sont retirés et seront apportés au texte à titre de corrections formelles.

Amendement n^o 4

M. Vandenberghe dépose un amendement (doc. Sénat, n^o 2-1261/2, amendement n^o 4), tendant à traduire une remarque technique du Conseil d'État, portant sur l'exclusion des titulaires d'un mandat spécifique du champ d'application du nouvel article 308 du Code judiciaire.

Pourquoi, en outre, avoir recours à une fiction juridique pour régler le calcul de l'ancienneté des magistrats concernés?

Ten slotte verwijst spreker naar het wetsontwerp tot het verlenen van de titel van advocaat-generaal aan het lid van het openbaar ministerie dat België in de Eurojust-eenheid vertegenwoordigt en tot regeling van zijn financiële toestand (stuk Senaat, nr. 2-1220/1), dat onlangs door deze commissie werd aangenomen. Er bestaan dus twee wetten: een bijzondere wet betreffende een bijzonder mandaat waaraan een bijkomende vergoeding gekoppeld is, en een andere algemene wet voor de opdrachten bij supranationale, internationale of buitenlandse instellingen, waaraan geen bijkomende vergoeding gekoppeld is.

Waarom dit verschil?

De minister antwoordt dat men een onderscheid moet maken tussen de situaties bedoeld in artikel 308 en die van een Eurojust-magistraat, die geregeld wordt door artikel 323*bis* van het Gerechtelijk Wetboek. Artikel 308 bepaalt dat aan een magistraat toegestaan kan worden een bijzondere opdracht bij, bijvoorbeeld, de Europese Commissie uit te voeren.

In 1998 en 1999 werd de Belgische regering praktisch verplicht magistraten aan te wijzen op Europees niveau, maar hun bezoldiging kwam ten laste van de gewone begroting van het ministerie van Justitie.

Men kan dus in bepaalde gevallen geen magistraten aanwijzen voor internationale opdrachten op grond van artikel 308 in zijn huidige vorm. Het komt echter steeds vaker voor dat de Raad van Europa, de NAVO, het Secretariaat-generaal van de Europese Unie of de Commissie magistraten vragen zonder ze te betalen.

Het verschil tussen de betreffende Eurojust-magistraat en de magistraten bedoeld in artikel 308 is dat eerstgenoemde alleen de bezoldiging en de vergoeding krijgt waarin de Belgische wet voorziet, terwijl laatstgenoemden ofwel hun wedde in België plus een kleine vergoeding van de betrokken instelling zullen krijgen, ofwel een wedde van die instelling. Wat de anciënniteit betreft, past men artikel 308 alleen maar aan om rekening te houden met specifieke situaties, namelijk wanneer de verplichte uitbetaling van de vergoeding door de Belgische Staat gebeurt. Voor die gevallen is de terminologie van artikel 323*bis* van het Gerechtelijk Wetboek overgenomen, dat de mandaten regelt van de magistraten die een opdracht vervullen in de bij wet bepaalde gevallen.

De magistraat die op basis van artikel 308 verlof krijgt, blijft toch magistraat, en de juridische fictie voor de berekening van de anciënniteit is op hem van toepassing. Deze fictie lijkt de makkelijkste oplossing om de anciënniteit van een magistraat met dergelijk verlof te berekenen.

De heer Vandenberghe benadrukt dat de minister in de Kamer het volgende heeft geantwoord op de vraag over het bestaan van twee verschillende wetten:

Enfin, l'intervenant se réfère au projet de loi attribuant le titre d'avocat général au membre du ministère public représentant la Belgique au sein de l'unité Eurojust et réglant sa situation financière, récemment adopté par la présente commission (doc. Sénat, n° 2-1220/1). On se trouve donc en présence de deux lois: une loi spéciale relative à un mandat spécifique assorti d'une indemnité supplémentaire, et une autre, générale, pour les missions auprès d'institutions supranationales, internationales ou étrangères qui, elles, ne sont pas assorties d'une telle indemnité.

Pourquoi cette différence?

Le ministre répond qu'il faut distinguer les situations visées par l'article 308 de celle du magistrat «Eurojust», régie, elle, par l'article 323*bis* du Code judiciaire. L'article 308 prévoit qu'un magistrat peut être autorisé à exercer une mission spéciale, par exemple, auprès de la Commission européenne.

En 1998 et 1999, le gouvernement belge fut pratiquement contraint de désigner des magistrats au niveau de l'Union européenne, mais leur rémunération était à charge du budget ordinaire du ministère de la Justice.

Dans certains cas, on ne peut donc pas désigner des magistrats pour exercer des missions internationales sur la base de l'article 308 dans sa formulation actuelle. Or, il arrive de plus en plus souvent que le Conseil de l'Europe, l'OTAN, le Secrétariat général de l'Union européenne ou la Commission demandent des magistrats sans les payer.

La différence entre le magistrat Eurojust concerné et les magistrats visés à l'article 308 est que le premier ne reçoit que la rémunération et l'indemnité prévues par la loi belge tandis que les seconds recevront soit leur salaire en Belgique plus une petite indemnité de l'instance internationale concernée, soit un salaire de la part de cette dernière. En ce qui concerne la question de l'ancienneté, on n'a fait qu'adapter l'article 308 pour tenir compte de certaines situations particulières, à savoir celles dans lesquelles la rémunération doit être payée par l'État belge, et la terminologie de l'article 323*bis* du Code judiciaire réglant les mandats des magistrats chargés d'une mission dans les cas prévus par la loi.

Le magistrat qui reçoit un congé sur la base de l'article 308 reste néanmoins magistrat, et la fiction juridique prévue en ce qui concerne le calcul de l'ancienneté lui est applicable. Cette fiction paraît la solution la plus simple pour calculer l'ancienneté d'un magistrat qui reçoit un tel congé.

M. Vandenberghe souligne qu'à la Chambre, le ministre, confronté à la question de l'existence de deux lois distinctes, a répondu ce qui suit: «Dans le

«De opdracht voor de Eurojust-groep betekent voor de rechterlijke orde een meerwaarde; dat verklaart waarom een toelage van 20 000 euro wordt toegekend aan de magistrat die België bij Eurojust vertegenwoordigt. De opdrachten die worden vervuld krachtens artikel 308 van het Gerechtelijk Wetboek houden voor de rechterlijke orde evenwel geen meerwaarde in» (stuk Kamer, nr. 50-1482/002, blz. 5).

Dit antwoord overtuigt spreker niet.

De heer Mahoux vraagt of het systeem inderdaad werkt als volgt. De Eurojust-magistraat in kwestie blijft een Belgische magistraat, die voor de periode dat hij bij Eurojust is, een hogere graad krijgt. Hij krijgt zijn wedde van Belgisch magistraat, plus een vergoeding. De magistraten bedoeld in het ontwerp zijn gedetacheerde magistraten die ten laste van de Europese begroting zijn. Bestaat er tussen deze twee gevallen een aanzienlijk weddeschaal verschil?

De minister geeft het voorbeeld van een substituut bij het parket van Bergen, die gedurende drie jaar naar de antifraude-eenheid van de Europese Commissie werd gedetacheerd krachtens het vroegere artikel 308 van het Gerechtelijk Wetboek. Hij heeft daarvoor verlof gekregen en bleef ingeschreven op de lijst van magistraten. Zijn anciënniteit liep dus door, maar zijn wedde werd niet meer door de Belgische Staat betaald. Hij kreeg een maandsalaris van de Europese Commissie, dat overeenkomstig de Europese salarisschaal netto 130 000 Belgische frank bedroeg, zonder enige bijkomende vergoeding.

Het is echter moeilijk om te vergelijken, aangezien de Eurojust-magistraat waarvan hierboven sprake was, inderdaad zowel de titel als de verloning van een advocaat-generaal heeft, plus een bijkomende vergoeding (in totaal ongeveer 4 000 euro per maand). Hij blijft zijn ambt van magistraat uitoefenen, terwijl in het kader van artikel 308 gedetacheerde magistraten nog wel de titel van magistraat hebben, maar geen enkele bijbehorende activiteit mogen uitoefenen.

De bezoldiging van de Eurojust-magistraat zal overeenstemmen met die van een Europees ambtenaar van niveau 1 (dat wil zeggen van academisch niveau) met een tiental jaren anciënniteit, wat met zijn profiel overeenkomt.

Het verschil is dat voor die magistraat de Belgische Staat zijn salaris moet dragen en zijn vergoeding. Voor de magistraten die krachtens artikel 308 van het Gerechtelijk Wetboek gedetacheerd worden en op verlof worden gesteld betaalt de Belgische Staat niets meer. In het geval waarin de Belgische Staat het basisalaris nog moet betalen, ontvangt de gedetacheerde Belgische magistraat nog een aanvullende vergoeding en in voorkomend geval een «*per diem*» (indien hij zich naar het buitenland begeeft), die de Eurojust-

cadre de la mission de l'unité Eurojust, il y a une plus-value pour l'ordre judiciaire qui explique qu'une allocation de 20 000 euros a été attribuée au magistrat représentant la Belgique au sein d'Eurojust. Pour les missions exercées sur la base de l'article 308, il n'y a pas de plus-value pour l'ordre judiciaire» (doc. Chambre, n° 50-1482/002, p. 5).

L'intervenant ne trouve pas cette réponse convaincante.

M. Mahoux demande confirmation de ce que le système est bien le suivant. Le magistrat «Eurojust» dont il est question reste un magistrat belge, auquel on donne un grade supérieur pendant la période où il se trouve à Eurojust. Il perçoit son traitement de magistrat belge, ainsi qu'une indemnité. Quant aux magistrats visés par le projet à l'examen, il s'agit de magistrats détachés qui sont à charge du budget européen. La différence de barème est-elle significative entre les deux hypothèses?

Le ministre cite le cas d'un substitut au parquet de Mons, détaché pendant 3 ans à la Commission européenne, à l'unité de coordination de la lutte antifraude, sous l'empire de l'ancien article 308 du Code judiciaire. Il a pour ce faire reçu un congé; il restait inscrit sur la liste des magistrats et continuait, comme tel, à bénéficier de son ancienneté, mais ne percevait plus aucun traitement à charge de l'État belge. La rémunération qu'il percevait au niveau européen était, conformément au barème européen, de l'ordre de 130 000 francs belges nets par mois, sans aucune autre forme d'indemnité.

Il est cependant difficile de faire des comparaisons car le magistrat Eurojust précité bénéficie effectivement du titre et de la rémunération d'un avocat général, ainsi que d'une indemnité, (soit au total environ 4 000 euros par mois), mais il continue à exercer des activités de magistrat, alors que les magistrats détachés dans le cadre de l'article 308 portent le titre de magistrat, mais ne peuvent plus exercer aucune activité y afférente.

La rémunération du magistrat Eurojust équivaudra à celle d'un fonctionnaire européen de niveau 1 (c'est-à-dire de niveau universitaire) ayant une dizaine d'années d'ancienneté, ce qui correspond à son profil.

La différence est que, pour ce magistrat, l'État belge doit supporter sa rémunération et son indemnité. Pour les magistrats détachés et mis en congé sur la base de l'article 308 du Code judiciaire, l'État belge ne supporte plus rien. Dans le cas où ce dernier doit encore supporter la rémunération de base, le magistrat belge détaché perçoit encore une indemnité complémentaire ainsi que, le cas échéant, un «*per diem*» (s'il se rend à l'étranger) que le magistrat Eurojust ne perçoit pas parce que, contrairement au

magistraat niet ontvangt omdat hij, in tegenstelling tot de eerste, zijn bevoegdheid behoudt en nog de strafvordering kan instellen.

Mevrouw Nyssens vraagt of de jaren bij Eurojust in aanmerking worden genomen bij de berekening van de anciënniteit van de Eurojust-magistraat.

De minister antwoordt bevestigend.

Amendement nr. 5

De her Vandenberghe dient een amendement in (stuk Senaat, nr. 2-1261/2, amendement nr. 5), dat ertoe strekt in het laatste lid van artikel 308 het woord «zeven» te vervangen door het woord «zes».

Het amendement is het gevolg van de opmerking van de Raad van State die het niet zinvol acht voor de korpschefs in een specifieke reglementering te voorzien.

Artikelen 3 en 4

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

V. STEMMINGEN

Amendement nr. 1 van de heer Vandenberghe wordt ingetrokken en zal als vormverbetering in de tekst worden opgenomen. Het gecorrigeerde artikel 1 wordt eenparig aangenomen door de 10 aanwezige leden.

De amendementen nrs. 2 en 3 van de heer Vandenberghe worden ingetrokken en zullen als vormverbeteringen in de tekst worden opgenomen. De amendementen nrs. 4 en 5 worden verworpen met 8 stemmen tegen 1 stem bij 1 onthouding.

Het gecorrigeerd artikel 2 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

De artikelen 3 en 4 worden aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Het gecorrigeerde wetsontwerp in zijn geheel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 stem bij 1 onthouding.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd door de 11 aanwezige leden.

De rapporteur,
Didier RAMOUDT.

De voorzitter,
Josy DUBIÉ.

premier, il conserve l'imperium et peut encore déclencher ou exercer l'action publique.

Mme Nyssens demande si l'on tient compte des années prestées à Eurojust compte pour le calcul de l'ancienneté du magistrat Eurojust.

Le ministre répond par l'affirmative.

Amendement n° 5

M. Vandenberghe dépose un amendement (doc. Sénat, n° 2-1261/2, amendement n° 5) tendant à remplacer, au dernier alinéa de l'article 308, le mot «sept» par le mot «six».

Cet amendement répond à une observation formulée par le Conseil d'État, selon laquelle il ne se justifiait pas de prévoir un règlement spécifique pour les chefs de corps.

Articles 3 et 4

Ces articles ne donnent lieu à aucune observation.

V. VOTES

L'amendement n° 1 de M. Vandenberghe est retiré et sera apporté au texte à titre de correction formelle. L'article 1^{er} corrigé est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

Les amendements n° 2 et 3 de M. Vandenberghe sont retirés et seront apportés au texte à titre de correction formelle. Les amendements n°s 4 et 5 sont rejetés par 8 voix contre 1 et 1 abstention.

L'article 2 corrigé est adopté 9 voix et 1 abstention.

Les articles 3 et 4 sont adoptés par 9 voix et 1 abstention.

L'ensemble du projet de loi corrigé a été adopté par 8 voix contre 1 et 1 abstention.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 11 membres présents.

Le rapporteur,
Didier RAMOUDT.

Le président,
Josy DUBIÉ.